

Výnos ze dne 16. října 1920 č. 163.000/8, jenž stanoví, že důstojníkům vzešlým z vojenských akademií se počítá pořadí jako poručík od 1. srpna toho roku, ve kterém s úspěchem dokončili druhý rok akademie, jest ve svém celku jen parafrází právě uvedeného bodu 7 Šu 5 a předpokládá absolvování všech tří ročníků akademií.

Výnos pak ze dne 4. srpna 1920 č. 455/852/VI-29 týká se — stejně jako shodný s ním čl. I. k Šu 5 č. 5 vl. nař. ze dne 1. prosince 1921 č. 440 Sb., jímž byl výnos tento nahrazen — případů, ve kterých může mno za zvláštních okolností při novém neb opětovém přijetí do vojenské služby podle Šu 5, odst. 8 zák. započísti určité období strávené v jiné službě nebo praxi, zejména zaručuje-li tato jiná služba nebo praxe zvláštní prospěch pro vojenskou službu. Tento případ však u st-le dán není.

Z těchto důvodů bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 1994.

Administrativní řízení: * Předpis třetího odstavce Šu 1 zák. lhůtového ze dne 12. května 1896 č. 101 ř. z., podle kterého v řízení před úřady politickými den, kterého rekurs jest dán na poštu, pokládá se za den podání rekursu, neplatí pro opravné řízení proti rozhodnutím úřadů pro dozor ke školám na základě zvláštních zákonů zřízených.

(Nález ze dne 20. února 1923 č. 2918.)

V ě c: Bohumil F., Františka S. a Matěj H. v Z. proti ministerstvu školství a národní osvěty stran zamítnutí stížnosti jako opožděné.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Moravská zem. škol. rada v Brně výnosem z 29. listopadu 1921 č. — rozhodla, že děti st-lů Jana F., Frant. S. a Karel H., ježto jsou české národnosti a českého jazyka mateřského, podle Šu 20 zák. ze dne 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. mor. z r. 1906 a s poukazem na analogické ustanovení Šu 1 zák. ze dne 3. dubna 1919 č. 189 Sb. vylučují se z německé školy v Z. a přikazují se českým školám v Z.

Tento výnos byl st-lům intimován výměrem městské rady ve Znojmě z —, doručeným jim podle stvrzenky.... vesměs dne 9. prosince 1921.

St-lé proti výnosu zšr podali u této zšr rekurs na min. škol., který k zšr-ě došel dne 24. prosince 1921 pod č. 2757 a byl nálezem min. škol. ze dne 20. února 1922 č. — zamítnut z důvodu, že došel k zšr po uplynutí předepsané 14denní lhůty.

Stížnost k nss-u podaná namítá, že rekurs do rozhodnutí zšr byl podán včas, neboť rozhodnutí bylo doručeno st-lům dne 10. prosince 1921, jak prý vychází ze spisů obecního úřadu osvědčujících akt doručný, a rekurs s adresou mor. zšr-y v Brně byl podán podle podacího lístku ddto 23. prosince 1921 tohoto dne na poště v Z.

Rozhoduje o stížnosti řídil se nss těmito úvahami:

Žal. úřad vyslovuje, že rekursy st-lů došly k zšr po uplynutí 14denní lhůty čítané ode dne doručení napadeného výnosu mor. zšr-y, vycházel zřejmě z okolností vysvítajících ze správních spisů, totiž že napadený výnos byl st-lům doručen dne 9. prosince 1921 a rekurs že

došel k podacímu úřadu dne 24. prosince 1921, tedy den po uplynutí čtrnáctidenní lhůty.

Pokud stížnost k nss-u podaná tvrdí, že doručení napadeného výnosu stalo se teprv dne 10. prosince 1921, a bere tím v odpor skutkové zjištění žal. úřadu, že doručení se stalo již o den dříve, mohl nss o námitce uvažovati jen s hlediska odstavce Šu 6, odst. 2 zák. o ss., t. j. se zřetelem k případným vadám řízení. Stížnost shledává vadu řízení v rozporu se spisy tvrdíc, že akt doručný osvědčen jest dnem 10. prosince 1921. Jest v tomto bodu zřejmě bezdůvodná, neboť není vytýkaného rozporu se spisy, nýbrž stížnost sama vychází z předpokladu spisům se příčího, ježto doručné listy městského úřadu v Z., jenž doručení výnosu provedl, osvědčují akt doručný již dnem 9. prosince 1921, jak správně vzal za základ žal. úřad.

Pokud stížnost poukazuje na tvrzený jí fakt, že rekurs adresovaný podacímu úřadu byl podán na poštu již dne 23. prosince 1921, takže jevil by se podaným ve lhůtě 14denní i kdyby doručení napadeného výnosu straně bylo stalo se již dne 9. prosince 1921, vytýká nař. nálezu nezákonnost, totiž že úřad pokládal za rozhodný pro zachování rekursní lhůty den dojití k podacímu úřadu a nikoli již den podání rekursu na poštu, kteréhož proto ovšem ani nezjišťoval. Stížnost má tu patrně na mysli předpis Šu 1, odst. 3 zák. ze dne 12. května 1896 č. 101 ř. z. stanovící, že posléze zmíněný den pokládá se za den, kterého rekurs byl podán. Avšak tento předpis jak podle nadpisu cit. zákona, tak podle úvodu jeho Šu 1 vztahuje se jen na lhůtu pro opravné prostředky směřující proti rozhodnutím a opatřením úřadů politických t. j. okresních a zemských správ politických, jichž organisace spočívá na zákonu ze dne 19. května 1868 č. 44 ř. z. a jimiž nejsou úřady školské, zřízené podle zvláštních zákonů (zákon ze dne 25. května 1868 č. 48 ř. z. § 10 a mor. zákony zemské ze dne 12. ledna 1870 č. 3 z. z. a ze dne 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. ex 1906) pro dozor ke školám. Tímto směrem nese se konstantní judikatura tohoto tribunálu a zejména vychází z uvedeného názoru též jeho náleze ze dne 22. března 1922 č. 3953 (Boh. č. 1244 adm.). Ježto zsr jest nesporně úřadem školským, nelze se v daném případě dovolávati vytýčeného výjimečného předpisu, úřad právem vycházel z názoru, že rozhoduje jedině den dojití rekursu na místo podací, a jest tedy stížnost i v tomto bodu bezdůvodnou.

Č. 1995.

O b e c n í s t a t e k: Známký, dle kterých lze usuzovati na to, že určitá požívací práva k obecnímu statku spadají pod předpis § 70 ob. zřiz. česk.

(Nález ze dne 20. února 1923 č. 2921.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 800 adm.

V ě c: Miroslav W. a soudruzi v D. (adv. Dr. V. Wahl z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúčastn. stranu obec D. adv. Dr. O. Sommer z Prahy) stran požívacích práv k obecnímu statku.